

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 39439-10-15

בפני כבוד השופט גד גזעון

דוד פלדמן
ע"י ב"כ, עוה"ד יוסף רומנו

המערער:

נגד

פקיד שומה אשקלון
ע"י ב"כ עוה"ד אמיר יחיא, פמד"א

המשיב:

החלטה

- 1
2 1. ערעור על שומת המס שהוציא המשיב למערער לשנות המס 2009 – 2012, ועל החלטותיו
3 לדחות את השגת המערער ולהטיל עליו קנס גרעון. במסגרת השומה קבע המשיב, כי למערער
4 היתה הכנסה חייבת בסך 586,131 ₪ בכל אחת משנות המס האמורות, וזאת, בשל הפרשי
5 הון, אשר הסברי המערער להיווצרותן, לא התקבלו על ידי המשיב.
6
- 7 2. המערער היה בשנות המס האמורות, בעל המניות היחיד בשתי חברות – חברת מכולנוע בע"מ
8 (להלן: "מכולנוע"), העוסקת בהשכרת שטחים וציוד בנמל אשדוד, וחברת מכולנוע תובלה
9 בע"מ (להלן: "מכולנוע תובלה"), המספקת שירותי תובלה ושינוע מכולות. המערער גם שימש
10 מנהלן של שתי החברות.
11
- 12 המערער הצהיר על הכנסות מן החברות האמורות, בסכומים אשר נעו בין כ- 140,000 ₪ ל-
13 406,000 ₪ בשנה, בתקופה האמורה, וגם רעייתו הועסקה, באותה תקופה, על ידי החברות.
14
- 15 בבעלות המערער דירה, אותה השכיר בשנות המס, ועל הכנסותיו משכירות בשנים אלה, לא
16 דיווח למשיב. המשיב הוסיף את הכנסות השכירות, על הכנסות המערער בשנים אלה,
17 והמערער אינו תוקף בערעורו, את ההחלטה לעשות כן.
18
- 19 המערער הגיש, על פי דרישת המשיב הצהרות הון – ליום 31.12.03 וליום 31.12.12.
20
- 21 המשיב ערך השוואת הון, על פי שתי הצהרות ההון האמורות, והסיק, כי קיים ביניהן הפרש
22 הון בלתי מוסבר, בסך 2,344,525 ₪. במסגרת שומת המס שערך לשנות המס האמורות, ייחס
23 רבע מהגידול בהון – 586,131 ₪, לכל שנה.
24

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 39439-10-15

בפני כבוד השופט גד גדעון

במסגרת דיוני השומה טען המערער, כי מקור הכספים אשר בגינם נוצר הפרש הון, במתנות מאמו המנוחה ז"ל (אשר הלכה לעולמה ביום 05.11.12), לאחר שמכרה נכסים שונים לרבות, נדל"ן שהיו בבעלותה שתמורתם הסתכמה בכ- 10,000,000 ש"ח, כאשר רב הערך שבהם, היה נכס מקרקעין שהוחזק על ידי חברת אלוכתר בע"מ (להלן: "אלוכתר"), אשר 21% ממניותיה הוחזקו על ידי האם המנוחה. לטענת המערער, הופקדו בתחילה כספי תמורת מכירת הנכסים האמורים בחשבון הבנק של האם, ובהמשך הומרו למט"ח, והועברו לכספת שהחזיקה האם המנוחה, בבורסת היהלומים ברמת-גן. המערער טען בפני המשיב, כי במהלך שנות המס האמורות, החל מחודש ינואר 2009, נטלה אימו המנוחה מן הכספת ב- 35 מועדים שונים, סכומי כסף שהסתכמו ב- 2,197,497 ₪ והעבירה אותם לידיו, והוא הפקיד את הכספים בחשבונות חברת מכולנוע וחברת מכולנוע תובלה, והשתמש בהם לצרכי החברות.

גרסתו זו של המערער, נתמכה, במהלך דיוני השומה, ברישומיו בכתב יד, ביומנו.

המשיב דחה את גרסתו של המערער, משום שלא נתמכה לדבריו בראיות אובייקטיביות. לדעת המשיב, לא הוכיח המערער כי סכומי הכסף הנטענים הועברו אליו, באופן שתיאר המערער, וכן לא הוכיח את "... נתיב העברת הכספים ממכירות המקרקעין שבוצעו, כנטען, על ידי אימו לחשבון הבנק שלה, משם לכספת ברמת גן ומשם לידיו". לדברי המשיב, העלתה בדיקה שערך "... כי סך התמורה נטו מעסקאות המקרקעין שביצעה האם ז"ל אינו עולה על סכום מוערך של כ- 1,100,000 ₪... ", כאשר "... חלק הארי מהתמורה הינו מעסקה שבוצעה בשנת 1995, כ- 14 שנים לפני תחילת שנת המס...", וכן "... כי התמורה לחברה (אלוכתר – ג.ג.) ברוטו, לפני תשלומי מס ודיבידנד, לא עלתה על 5.7 מיליון ₪ ונראה כי התמורה חולקה בין בעלי המניות בחברה לפי חלקם כך שעל פי הערכת המשיב, רק כ- 580 אלף ₪ מהתמורה בגין עסקה זו הועברה לאם המערער ז"ל. כלומר, נמצא כי התמורה נטו שהתקבלה ממכירות המקרקעין בידי האם הסתכמה לכל היותר לסך מוערך של 1.7 מיליון ₪ ולא 10 מיליון ₪ כנטען..." (סעיפים 8,12 ו-13 לנימוקי השומה).

על כן, דחה המשיב את הסבריו של המערער להפרש ההון, ובמסגרת הערעור טען, כי המערער לא הרים את הנטל המוטל עליו, כדי להסביר את גידול ההון, ולו גם בנטל מופחת.

המערער חזר במסגרת נימוקי הערעור, על הגרסה שלפיה מקור הגידול בהון, בין שתי הצהרות הון, בכספים שקיבל מאימו.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 39439-10-15

בפני כבוד השופט גד גדעון

3.

המערער העיד לעצמו, וכן העיד את אחיו, מר יוסף פלדמן, ואת רואה החשבון ושל רו"ח עוזי הדר.

המערער הוסיף ופירט בתצהיר עדותו הראשית ובחקירתו הנגדית, לעניין אופן צבירת ההון המשפחתי. המערער העיד, כי אביו המנוח ז"ל, היה יהלומן ובעל נכסים. בין היתר, היה בעליו של בית חרושת בתל אביב וניהל עסקים גם בתחום הנדל"ן. לדבריו, הותיר אביו אחריו צוואה, אשר במסגרתה ציווה את רכושו, לרבות יהלומים שהוחזקו בכספתו בבורסה ליהלומים, לאם המנוחה, למערער ולאחיו. לדבריו, בשנים שקדמו לשנות המס שבמחלוקת, מכר את היהלומים שהיו ברשותו, באמצעות אחד מאחיו שהיה מצוי בתחום, והשתמש בכספי התמורה שקיבל באמצעות האח.

לדבריו, הוחזקו נכסי המקרקעין של הוריו, על ידי חברת אלוכתר אשר האב המנוח היה בעל רוב מניותיה, כאשר הנכס העיקרי שלה נמכר רק בשנת 2000, לתושב חוץ, תמורת 1.4 מיליון דולר ארה"ב בתוספת מע"מ, ומקצת התמורה שימשה את האם המנוחה לרכישת מגרש אחר. המערער סיפר על הסיוע שניתן לו על ידי אימו במהלך השנים, לרבות העמדת דירת המגורים שהיתה בבעלותה, כבטוחה לצורך קבלת אשראי לחברת מכולנוע.

המערער העיד, כי פנה אל הבורסה ליהלומים, וביקש לקבל אסמכתאות להחזקת הכספת על ידי הוריו המנוחים, ומידע ביחס לתכולתה, אך בקשתו סורבה. ביחס לכספות אחרות שהוחזקו על ידי האם לדבריו, בבנק אגוד, טען כי פנה אל הבנק כדי לקבל מידע, אך היות שלא היה בידו מספר הכספת, נבצר מן הבנק לאתר מסמכים כלשהם (עמ' 12 לפרוטוקול שורות 14-20).

המערער העיד גם, כי לאימו היו נכסים וכספים שהתקבלו בירושה מסבתו – אימו של אביו המנוח ומדודתו – אחות המנוח, בהתאם לצוואות של הסבתא ושל הדודה ז"ל.

אחי המערער מר יוסף פלדמן, העיד גם הוא על ההון המשפחתי ועל הנכסים שהוחזקו על ידי הוריהם המנוחים, שלו ושל המערער. כן העיד, על הסיוע שקיבל הוא עצמו מן האם – זכות להשתמש בנכסי המקרקעין שלה ללא תמורה, וכן מגורים בביתה ללא תמורה משנת 2001. העד העיד כי לאחר פטירת האם המנוחה, חילקו הוא, המערער ואחיהם, את המזומנים שנותרו בעזבונה, כך שכל אחד מהירשים קיבל סך 60,000 ₪. העד העיד עוד, על הורשת רכושם של הסבתא והדודה המנוחות לאם, כאמור לעיל. כן העיד, על התנהלות הכלכלית של האם, לרבות מכירת יהלומים ונכסי מקרקעין לאחר פטירת אבי המשפחה, לצרכיה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 39439-10-15

בפני כבוד השופט גד גדעון

רו"ח עוזי הדר, אשר גם ייצג את המערער בפני פקיד השומה, במסגרת הליכי השומה, העיד על ההתנהלות במסגרת הדיונים האמורים.

4. המשיב העיד את רו"ח אייל חדד, המשמש כמפקח בכיר במשרדי המשיב ואשר דן בהשגה שהגיש המערער ביחס לשנות המס שבמחלוקת. העד העיד, על דיוני השומה, ועל אופן עריכת השומה, לרבות הפחתת סכומים מסויימים ממנה, אשר ביחס אליהם ניתנו הסברים שהניחו את דעתו. לתצהירו צורפו בין היתר, ההשגה שהגיש המערער, על צרופותיה, הצהרות ההון, דוח השוואת ההון, תדפיסים של עסקאות הנדל"ן שערכה האם המנוחה, מתוך מחשב רישומי רשות המיסים, ומסמך המציג את אחזקת האם המנוחה במניות אלוכתר.

5. ב"כ המערער טען בסיכומיו, בין היתר, כי יש לקבל את גרסתו של המערער, בדבר מקור הגידול בהון בתקופה שבמחלוקת, במתנות שקיבל מאימו, על אף שהסכים כי "**... הטענה בדבר העברת הסכומים במזומן נתמכת בראיה אחת בלבד, היא עדותו של המערער ... בעניין זה היא בגדר עדות יחידה של בעל דין...**" , וכי יש להתייחס לעדות שכזו בזהירות (עמ' 26 לפרו' שורות 5-9). זאת, לדבריו, בין היתר, משום שעדותו של המערער היתה "**... רציפה, אמינה ומשכנעת, גם אם התגלו בה קשיים ראייתיים בשל העובדה שאימו נפטרה טרם ההליך המשפטי, וחלופ הזמן ממועד שימוש עזבון אביו**" (עמ' 26 שורות 14-15), ובאשר הוכח לסברתו, כי התנהגותו הכללית של המערער, לרבות הרישום המוקפד של הסכומים ביומנו, והפקדת הכספים בחשבון החברות מכולנוע ומכולנוע תובלה, שנוקקו לכספים, נחזית כהתנהלות של אדם שומר חוק, שאין לו מה להסתיר, ואשר "**... אינה מתאימה לתבנית של אדם שמעלים הכנסות...**" (עמ' 24 לפרוטוקול שורות 2-21). לדעת ב"כ המערער, יש לקבל את עדות אחי המערער, ביחס לשימוש בכספי המשפחה, כראיה מהימנה, ויש בה לתמוך לסברתו, בגרסת המערער, בהתייחס ליכולתה של האם לסייע לבניה, במשך השנים. עוד טען כי הוכחה הטענה בדבר היות האם המנוחה, בעלת רכוש רב, שאיפשר לה להושיט למערער סיוע נכבד בהיקף הנטען. ב"כ המערער טען על כן, כי המערער הרים את הנטל המוטל עליו, להסביר ולהוכיח, את מקור הגידול בהונו.

ב"כ המשיב חזר וטען בסיכומיו, בין היתר, כי המערער לא הוכיח בראיות חיצוניות את טענתו לקבלת כספים בהיקף הנטען, מן האם המנוחה, לא הוכיח גם כי החזיקה ברכוש בשווי הנטען, ואף לא פירט את גרסתו ביחס למכירת הנכסים על ידי האם, את סכומי התמורה שנתקבלו בגין מכירת כל נכס, ואת החלקה של האם בתמורה הנטענת. עוד העלה תמיהות וקשיים שעלו לסברתו, בגרסת המערער.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 39439-10-15

בפני כבוד השופט גד גדעון

6.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, סבורני כי אין לקבל את הערעור.

אין חולק על כך שהמערער נושא בנטל להסביר, את הפרש ההון שנמצא על פי הצהרות ההון שהגיש. לסברתי, כאשר מדובר בטענה כי מקור גידול ההון כולו, במתנות שקיבל המערער מאמו המנוחה, מצופה היה, כי ימסור לבית המשפט גרסה מפורטת, ביחס לסכומים שקיבל, למועדים שבהם הועברו אליו הסכומים האמורים, לאופן פירוט העסקאות אשר באמצעותן התקבל ההון ששימש בדי אימו המנוחה, כדי לסייע לו. כן מצופה היה, כי טענותיו תתמכנה בראיות של ממש, וזאת, נוכח הקושי לבדוק טענות מסוג זה, אשר אותן יכולים לכאורה להעלות נישומים רבים, כהסבר לגידול הונם, בהעדר יכולת של ממש לבחון את הטענות לגופן, ולעמוד על אמיתותן, כאשר אינן נתמכות במסמכים או בראיות חיצוניות אחרות.

גרסתו של המערער שלפיה, מקור כל הגידול בהון בתקופה הנדונה, בכספים שקיבל מאמו בהיקף שלמעלה מ- 2,000,000 ₪, נשענת למעשה רק על עדותו שלו, ועל רישומים שערך הוא עצמו ביומנו, ואשר האותנטיות שלהם אומתה רק על ידו. המדובר אם כן, בעדות יחידה של בעל דין בהליך אזרחי, וכפי שאישר גם ב"כ המערער, יש לנקוט זהירות בהסתמכות עליה. הדבר נכון לענייננו, גם לצורך בחינת החלטות המשיב, אשר בבסיסן, אי הסתמכות על גרסת המערער כמות שהיא, בהעדר ראיות חיצוניות אובייקטיביות, לתמיכה בגרסתו.

נכונה טענת המשיב שלפיה יש לזקוף לחובת המערער, את הימנעותו מהצגת מסמכים, אשר עשויים היו לפרט את הנכסים, אשר תמורת מכירתם היתה מקור ההון, שמתוכו התקבלו לטענתו סכומי הכסף על ידי אמו המנוחה. בכלל אלה, כלל נכסי המקרקעין שנמכרו, מסמכי המכירה, והסכומים שהתקבלו בידי האם מתוך מכירת נכסי אלוכתר בהיותה בעלת חלק ממניותיה בלבד. לעניין היהלומים – עצם קיומם של יהלומים בידי המשפחה, ומכירתם מעת לעת, הוכחו אמנם בעדות המערער ואחיו, ואולם, סבורני כי בהעדר פירוט כלשהו, אודות העסקאות הרלוונטיות לענייננו, מועדיהן, וסכומי התמורה, הרי שאין בפנינו ראיה מספקת, כדי לבסס את הטענה בהקשר האמור. יוער עוד לעניין זה, כי המערער גם לא העיד מי מרוכשי הנכסים אשר נמכרו לטענתו, לידי האם, ובכך נמנעה מהמשיב, האפשרות לבחון את פרטי העסקאות ואת סכומי התמורה שקבלה האם.

אשר לכספים שנתקבלו לטענת המערער, בידי האם המנוחה, מעזבונות חמותה וגיסתה המנוחות - גם אם נקבל, כי האם אכן ירשה, את רכושן, או חלק ממנו, הרי שמדובר במנוחות שהלכו לעולמן לפני שנים רבות, כאשר אין בפנינו פירוט שווי הרכוש שהורישו לאם, ואין גם מסמכים לעניין השימוש בכספים שקיבלה האם ממכירת הרכוש האמור, במהלך השנים, ויש לזכור לעניין זה, כי בעת פטירת האם היו בעזבונה כספים בסכום קטן ביחס לנטען, ולאחר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 39439-10-15

בפני כבוד השופט גד גדעון

חלוקת הכספים בין היורשים, נותר לכל יורש סך של 60,000 ש"ח בלבד, כפי שמעידים המערער ואחיו.

קשה לקבל, כי לא ניתן היה לאתר במאמץ סביר, מסמכים נוספים שיהיה בהם להעמיד בפני בית המשפט תמונה מלאה יותר, אשר יכולה היתה לאפשר בחינה מדוקדקת של טענות המערער. נוכח האמור, אין מנוס לסברתי מלזקוף את היעדרם של מסמכים נוספים לחובת המערער, במאזן הראיות.

הסברו של המערער לגידול ההון, הינו אפוא כללי ואינו מפורט די הצורך, הוא נשען, בחלק החשוב לענייננו, על עדותו של המערער בלבד, אשר קשה לבסס עליה בנסיבות האמורות לעיל ממצא עובדתי לזכותו, ויש כאמור גם לזקוף לחובתו, לצד אי הפירוט הנדרש, את הימנעותו מהבאת ראיות רלוונטיות. נוכח האמור, נראה כי המערער לא הרים את הנטל המוטל עליו, וכי אין לקבל את הסברו לגידול ההון.

המסקנה הינה אפוא, כי לא נפל כל פגם בעמדת פקיד השומה ובהחלטותיו, העשוי להצדיק התערבות של בית המשפט.

7. לפיכך, נדחה הערעור.

נוכח סכום המס שבמחלוקת, ונוכח היקף ההתדיינות בפועל, ישלם המערער למשיב הוצאות המשפט בסך 30,000 ₪.

ניתן היום י"ח באייר התשע"ז, 14 במאי 2017, בהעדר הצדדים.

גד גדעון, שופט